

ОХОРОНА ПРАВА НА ТАЄМНИЦЮ ЛИСТУВАННЯ У КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Право на таємницю листування закріплено у низці основоположних нормативно-правових актів, зокрема у статті 31 Конституції України [1] («Кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції»), статті 12 Загальної декларації прав людини [2] («Ніхто не може зазнавати безпідставного втручання у його особисте і сімейне життя, ... тайну його кореспонденції...»), статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [3] («Кожен має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції»), статті 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права [4] («Ніхто не повинен зазнавати свавільного чи незаконного втручання в його особисте і сімейне життя, свавільних чи незаконних посягань на ... таємницю його кореспонденції...»).

На рівні законів України встановлюється, що «таємниця поштових відправлень, у тому числі листування та іншої письмової кореспонденції, електронних повідомлень, що пересилаються (передаються) засобами зв'язку, гарантується» (ч. 1 ст. 6 Закону України «Про поштовий зв'язок» [5]); «охорона таємниці телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються технічними засобами телекомунікацій, та інформаційна безпека телекомунікаційних мереж гарантуються» (ч. 1 ст. 9 Закону України «Про телекомунікації» [6]).

В означених нормативно-правових актах використовуються різні поняття: “таємниця листування”, “таємниця кореспонденції”, “тайна кореспонденції”, “право на повагу до кореспонденції”. Вживання настільки багатої термінології щодо схожих, а можливо і тотожних понять суперечить принципу юридичної визначеності та не дозволяє пересічному

правозастосовувачу належно зрозуміти зміст наведених норм, а відтак значно ускладнює одне зі завдань кримінального провадження – охорону прав, свобод та законних інтересів його учасників. Тому постає як практична, так і теоретична необхідність розмежувати суміжні поняття, встановити тотожні та відмінні їх риси.

Обсяг правового захисту таємниці листування безпосереднім чином пов'язаний з об'єктом цієї таємниці – листуванням. Законодавство України не містить офіційного визначення терміну “листування”. Аналіз існуючих підходів до розуміння згаданого поняття дозволяє виділити такі його значення:

У вузькому розумінні поняття “листування” вживається для характеристики такого способу передачі інформації, при якому відомості записуються на паперовому носії та відправляються адресату. Зазначений підхід має своєю основою як етимологічний генезис слова “листування” (походить від слова лист), так й історичні умови: оскільки спершу не існувало такого різноманіття способів непрямої комунікації, то термін “листування” цілком відповідав дійсному стану речей у той період і довгий час розумівся саме у вузькому значенні.

Разом із цим, за минулі півстоліття технічний поступ сучасної цивілізації дозволив розробити та впровадити в життя значну кількість альтернативних класичному письмовому способу прямого передання інформації. Відтак, сформувалося широке розуміння поняття “листування”, за якого воно описує процес передання інформації від адресанта до адресата, який (процес передання) здійснюється із застосуванням фізичного носія інформації чи певних каналів зв'язку без прямої голосової та (чи) відео взаємодії у реальному часі.

При цьому, чинне законодавство України часто оперує суміжним за значенням поняттям – “кореспонденція”, легальних визначень якого є декілька:

Відповідно до абз. 17 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про поштовий зв'язок» [5] письмовою кореспонденцією є прості та рекомендовані листи, поштові картки, бандеролі, секограми та дрібні пакети.

Частина четверта статті 261 КПК України [7] встановлює, що кореспонденцією як безпосереднім об'єктом здійснення відповідної негласної слідчої (розшукової) дії (далі – НС(Р)Д) – арешт, огляд і виїмка кореспонденції – є листи усіх видів, бандеролі, посилки, поштові контейнери, перекази, телеграми, інші матеріальні носії передання інформації між особами.

Поняття “кореспонденція” є іноземного походження; його запозичення відбулося до виникнення електронних засобів передавання інформації. Тому в українській мові це поняття загалом розуміється доволі вузько, що цілком відображено в легальних визначеннях.

Однак єдиного підходу до розуміння “кореспонденції” як передання інформації між особами за допомогою матеріальних носіїв чинне законодавство України не знає. Наприклад, термін «кореспонденція» використовується в Законі України «Про телекомунікації» [6] (статті 9, 41), тобто у сфері забезпечення таємниці переписки, що здійснюється, серед іншого, і засобами телекомунікаційних та електронних мереж.

Причиною існування двох підходів до визначення одного і того ж поняття (“кореспонденція”) в законодавстві України є той факт, що вживане у міжнародному та іноземному праві слово «correspondence», окрім відповідного кореспонденція, перекладається ще і як листування, переписка [8]. На жаль, при перекладі міжнародних нормативно-правових актів, рецепції певних правових норм перекладачі механічно використовують співзвучний український відповідник, не досліджуючи сутнісного змісту цього терміну (“кореспонденція”) в українській та іноземній мові.

У зв'язку з цим, суміжні поняття “листування” та “кореспонденція” використовуються без розмежування їх змісту в нормативно-правових актах, зокрема й у КПК України.

Поняття “кореспонденція” вжито в наступних статтях КПК України: 14 (дублюється норма статті 31 Конституції України із додаванням словосполучення «[кожному гарантується таємниця] інших форм спілкування»); 35 (реєстрація вхідної та вихідної кореспонденції як функція автоматизованої системи документообігу суду); 258, 261, 262 (НС(Р)Д – арешт, огляд і виїмка кореспонденції); 477 (в аспекті визначення порушення таємниці листування та іншої кореспонденції без обтяжуючих обставин злочином, який розглядається у формі приватного обвинувачення); 482 (гарантії діяльності народного депутата України).

Поняття “листування” зустрічається в наступних статтях КПК України: 14 (дублюється норма статті 31 Конституції України); 161 (щодо захисту переписки клієнта й захисника); 162 (означення листування як об'єкту, який містить охоронювану законом таємницю); 477, 482 (те ж саме, що і для поняття “кореспонденції”).

Виходячи зі змісту такої НС(Р)Д як арешт, огляд і виїмка кореспонденції, приходимо до

висновку, що поняття “кореспонденція” у КПК України вживається у значенні «письмової кореспонденції» (вузкий підхід). Попри це, уживаність поняття “листування” в КПК України не носить ширшого характеру. У п. 6 ч. 1 ст. 162 КПК України вжито таке формулювання: «особисте листування особи та інші записи особистого характеру». Вживання прикметника “інші” свідчить про те, що поняття “записи” є родовим до поняття “листування”, що у свою чергу дає підстави стверджувати матеріальний характер (вираження) листування. Окрім цього, окремим пунктом (7) у цій статті згадано про інформацію, яка знаходиться в операторів та провайдерів телекомунікацій, про надання телекомунікаційних послуг, у тому числі їх змісту. Тож в контексті статті 162 КПК України переписка за допомогою комп’ютерної техніки не входить у обсяг поняття “листування”.

Описаний підхід уживання термінів “листування” та “кореспонденція” у законодавстві України (особливо в КПК України як нормативно-правовому акті, що встановлює процедуру законного втручання та обмеження основоположних конституційні права та свобод особи) без відповідних зауваг є невиправданим, оскільки два різних терміни вживаються у майже тотожних значеннях, що суперечить принципу правової визначеності, а відтак означене може бути підставою для неоднакового розуміння та тлумачення норми статті 31 Конституції України, за якого таємниця листування засобами електронно-обчислювальної техніки не входить в обсяг конституційного права, що забезпечується.

Водночас, застосування у статті 31 Основного Закону України прикметника “іншої” перед словом “кореспонденції” дає підстави припустити, що укладачі Конституції вважали термін кореспонденція родовим щодо терміну листування, а власне поняття “листування” було використано в означеній конституційній нормі й його вузькому значенні.

Констатуємо необхідність приведення розуміння термінів “кореспонденція” та “листування” до одноманітного в усьому масиві законодавства України. Вважаємо, що поняття “листування” підлягає застосуванню в його широкому розумінні, а саме як вид спілкування, що проявляється як процес передання інформації від адресанта до адресата, який (процес передання) здійснюється із застосуванням фізичного носія інформації чи певних каналів зв’язку без прямої голосової та (чи) відео взаємодії у реальному часі. Поняття “кореспонденція” є видовим до поняття “листування” та розуміється як різновид листування, процес передавання інформації у якому здійснюється за допомогою використання механічної сили, а носій інформації має матеріальну форму.

Листування є видом спілкування. Відповідно до частини третьої статті 258 КПК України спілкуванням є передання інформації у будь-якій формі від однієї особи до іншої безпосередньо або за допомогою засобів зв’язку будь-якого типу.

Істотними ознаками, які характеризують листування та дозволяють його виокремити як вид спілкування, є:

по-перше, застосування для передання повідомлення допоміжного приладдя, яке виступає носієм інформації – матеріальний чи електронний носій, а також канали зв’язку і способи доставки, на яких містяться чи які використовуються для передання інформації (папір, інший фізичний предмет, що містить відповідне послання, носій комп’ютерної інформації, телекомунікаційна лінія, поштар тощо);

по-друге, незастосування для передання інформації, що складає зміст листування, безпосередньої прямої голосової та (чи) відео взаємодії у реальному часі.

При цьому, інформація, що складає зміст листування – це інформація, яку адресант бажає донести до відома адресата, незалежно від її виду, форми, відображення чи викладення.

Класифікація видів листування.

За способом здійснення листування відповідно до застосування у його процесі електрозв’язку (телекомунікації), листування буває:

I. Листування, у ході якого не застосовуються засоби електрозв’язку (листи, бандеролі, секограми тощо – кореспонденція), які можна поділити за методом організації відправлення і пересилання на: із застосуванням послуг поштового зв’язку; із застосуванням поштового зв’язку спеціального призначення; без використання послуг оператора поштового зв’язку.

II. Листування, у ході якого застосовуються засоби електрозв’язку (електронної комунікації), які можна поділити за типом зв’язку на: повідомлення, що передаються рухомим (мобільним) зв’язком (SMS (текстові повідомлення), MMS (інформація передається у формі зображення, аудіо- чи відеозапису)); повідомлення, що передаються через Інтернет-зв’язок (засобами електронної пошти (e-mail); ляхом використання сервісу приватних повідомлень на веб-сайтах (у тому числі у соціальних мережах); при використанні спеціальних комп’ютерних програм (інтернет-пейджерів

(месенджерів) та ін.) – Skype, Viber, Telegram, WhatsApp, WeChat, Messenger, ICQ тощо); повідомлення, що передаються через телеграфний зв'язок; повідомлення, що передаються через урядовий зв'язок, у тому числі через урядовий фельд'єгерський зв'язок; повідомлення, що передаються електронно-обчислювальними пристроями за допомогою інших локальних технологій передачі (наприклад у локальній комп'ютерній мережі, або технічними пристроями за допомогою бездротового зв'язку, зокрема за технологією Bluetooth).

За волею адресанта щодо розголошення інформації, що складає зміст листування, воно буває: приватним (відповідно до ч. 2 ст. 258 КПК України листування є приватним, якщо інформація передається та зберігається за таких фізичних чи юридичних умов, при яких учасники листування можуть розраховувати на захист інформації від втручання інших осіб); публічним (листування є публічним тоді, коли воно має чітко визначених суб'єктів листування, та здійснюється або за умов, які унеможливають збереження його таємниці та які (умови) усвідомлюються його учасниками (переписка через публікування листів у пресі, розміщення коментарів, що мають адресатів, на Інтернет-сторінка), або за умови добровільного поширення адресантом повідомлення, що складає листування, таким способом, який дозволяє ознайомитися з його змістом невизначеному випадковому колу осіб (так звані відкриті листи, тобто публікування власних звернень до органів публічної влади в Інтернеті, пресі, розміщення приватної переписки в публічному доступі особою, якій законом надано таке право (учасником листування за згодою інших учасників) та інше)).

За адресантом листування поділяється на: листування, адресантом якого є фізична особа; листування, адресантом якого є юридична особа; листування, адресантами якого є як фізична, так і юридична особа.

За характером змісту листування буває особистим та офіційним.

Змістом права на таємницю листування як правовідносин є гарантія неможливості для сторонніх осіб ознайомитися з інформацією, що складає зміст листування, шляхом отримання даних із того матеріального чи електронного джерела, що є носієм чи передавачем інформації. Предметом захисту права на таємницю листування є матеріальний чи електронний носій, а також канали зв'язку і способи доставки, на яких містяться чи які використовуються для передання інформації, що складає зміст листування. Право на таємницю листування виникає тільки за умови, що адресант листування усвідомлює конкретно визначений перелік осіб-адресатів та не здійснює жодних дій, які би свідчили про його бажання розголосити інформацію, що складає зміст листування, для невизначеного кола осіб. До обсягу поняття таємниці листування включаються усі об'єкти, які додані до нього (у випадку кореспонденції – окрім листа, додатки до нього; при електронній переписці – відокремлені файли з даними (зображення, відео, текстові та інші файли)).

Список використаних джерел: **1.** Конституція України, від 28 червня 1996 року за № 254к/96-вр, з наступними змінами. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. **2.** Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015/. **3.** Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, прийнята Радою Європи 04 листопада 1950 року, згода на обов'язковість якої надано Законом України № 475/97-ВР від 17 липня 1997 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004. **4.** Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043/. **5.** Закон України «Про поштовий зв'язок» від 04 жовтня 2001 року № 2759 III з наступними змінами. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2759-14/>. **6.** Закон України «Про телекомунікації» від 18 листопада 2003 року № 1280 IV з наступними змінами. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15/>. **7.** Кримінальний процесуальний кодекс України, прийнятий 13 квітня 2012 року за № 4651-VI у формі кодексу законів України, з наступними змінами. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/>. **8.** Lingvo Online – безкоштовний онлайн словник. URL: <http://www.lingvo.ua/uk/Translate/en-uk/correspondence>

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професорка, завідувач кафедри кримінального процесу та оперативної-розшукової діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого Шило О. Г.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
(Україна, м.Харків)

СЛІДЧО-КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
(Україна, м.Харків)

КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
(Україна, м.Харків)

КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
(Україна, м.Харків)

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНИ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
(Україна, м.Харків)

ГЛОБАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ СОЮЗНИЦЬКОГО ЛІДЕРСТВА
(Україна, м.Київ)

«Правові засади діяльності правоохоронних органів»

до 45-річчя Слідчо-криміналістичного інституту

**Збірник наукових статей, тез доповідей та повідомлень
за матеріалами**

**VI Міжнародної науково-практичної конференції
(5-6 грудня 2019 року)**

Харків
2019

Рекомендовано до друку на засіданні кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 5 від 26 листопада 2019 р.)

Редакційна колегія:

д-р юрид. наук, проф. *Битяк Ю.П.* (голова редколегії), д-р юрид. наук, проф. *Гетьман А.П.*, д-р юрид. наук, проф. *Алісов С.О.*, канд. юрид. наук, доц. *Мех Ю.В.* (заст. голови редколегії), д-р юрид. наук, проф. *Гарашук В.М.*, д-р юрид. наук, проф. *Настюк В.Я.*, д-р юрид. наук, проф. *Ліпкан В.А.*, д-р юрид. наук, проф. *Іншин М.І.*, д-р юрид. наук, проф. *Матюхіна Н.П.*, д-р юрид. наук, проф. *Шаповал Р.В.*, д-р юрид. наук, проф. *Шило О.Г.*, д-р юрид. наук, доц. *Комарова Т.В.*, д-р юрид. наук, доц. *Харитонов С.О.*, д-р юрид. наук, доц. *Щербанюк О.В.*, канд. юрид. наук, доц. *Богущий В.В.*, канд. юрид. наук, доц. *Ігнатченко І.Г.*, канд. юрид. наук, доц. *Компанієць І.М.*, канд. юрид. наук, доц. *Мартинівський В.В.*, канд. юрид. наук, доц. *Мілова Т.М.*, канд. юрид. наук, доц. *Солнцева Х.В.*, канд. юрид. наук, доц. *Соловійова О.М.*, канд. юрид. наук, доц. *Червякова О.Б.*, канд. техн. наук, доц. *Овсянніков П.В.*, канд. юрид. наук *Бабасва О.В.*, канд. юрид. наук *Балакарева І.М.*, канд. юрид. наук *Єні О.В.*, канд. юрид. наук *Зелінська Я.С.*, канд. юрид. наук *Костенко І.В.*, канд. юрид. наук *Панова А.В.*, канд. юрид. наук *Плетньова А.С.*, канд. юрид. наук *Сайчук О.К.*, канд. юрид. наук *Трошкіна К.С.*, канд. юрид. наук *Шовкопляс О.В.*, вчитель історії Харківської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 124 Харківської міської ради Харківської області *Потанчук І. О.*, зав. лаб. кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого *Шевченко І.О.*, лаборант кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого *Шевченко А.А.*

Упорядник: канд. юрид. наук, доц. *Мех Ю.В.*

Правові засади діяльності правоохоронних органів: збірник наукових статей, тез доповідей та повідомлень за матеріалами VI Міжнародної науково-практичної конференції (5-6 грудня 2019 року, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків). Серія «Сектор безпеки України». Вип. 33/ Редкол.: Ю.П.Битяк, А.П.Гетьман, С.О.Алісов, В.М.Гарашук, В.Я.Настюк, Ю.В.Мех та ін. - Харків: «Точка», 2019. 440 с.

ISBN 978-617-7845-12-5

У збірнику представлені наукові праці учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Правові засади діяльності правоохоронних органів», яка відбулася 5-6 грудня 2019 року в Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого і була присвячена 45-річчю Слідчо-криміналістичного інституту. Захід був організований Слідчо-криміналістичним інститутом, кафедрами адміністративного права та адміністративної діяльності, адміністративного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого за участю Головного управління Європейської поліцейської асоціації України в Харківській області (Україна, м.Харків) та Глобальної організація союзницького лідерства (Україна, м.Київ).

До збірника увійшли наукові статті, тези доповідей та повідомлень учасників конференції (українською, англійською, польською, німецькою, французькою та російською мовами).

Збірник розрахований на науковців, практичних працівників, студентів, а також широке коло читачів, які цікавляться цією проблематикою.

УДК 341/342

МАРТИНОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА, РЕГУЛЮЮЧОГО ДОЗВІЛЬНУ СИСТЕМУ В СФЕРІ ОБІГУ ЗБРОЇ.....	70
МЕЛЬНИК МАРІЯ БОГДАНІВНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЯК АКсіОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ТРУДОВОГО ПРАВА.....	72
МЕЛЬНИК ЯРОСЛАВ ЯРОСЛАВОВИЧ ОБМЕЖЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПРАВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ.....	73
МЕХ ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИРОДИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	75
МОНАММЕД АІЛЛА UNE OPÉRATION POUR SUPPRIMER L'OFFRE DE DROGUE	77
НАСТЮК ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ ЩОДО ОБОВ'ЯЗКУ ДОКАЗУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	79
НОВОЖИЛОВ ВІКТОР СЕРГІЙОВИЧ ОХОРОНА ПРАВА НА ТАЄМНИЦЮ ЛИСТУВАННЯ У КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	80
ОВСЯННИКОВ ПЕТР ВАСИЛЬЕВИЧ	
МЕЗЕНЦЕВ ЛЕОНИД ІВАНОВИЧ НЕКОТОРЫЕ ФАКТОРЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРАВООХРАНИТЕЛЬНЫХ ОРГАНОВ.....	84
ОВЧАРОВ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ НАРОДОВЛАДДЯ В УКРАЇНІ ТА ПРИЧИНИ ЇХ ІГНОРУВАННЯ ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	85
ОРДУЛІ ЕВЕЛІНА ЄВГЕНІВНА ДО ПИТАННЯ ПРО ГЕНЕЗУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	88
ОСТРОВЕРХ СЕРГІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ	
ЧЕРКАШИН ДАНИЛО МИХАЙЛОВИЧ ПАТРУЛЬНА ПОЛІЦІЯ В СИСТЕМІ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ: ПОГЛЯД ПРАКТИКА З СЕРЕДИНИ.....	90
ПІСКОРСЬКА ГАЛИНА АНДРІЇВНА УКРАЇНСЬКИЙ СТРАТЕГІЧНИЙ НАРАТИВ	92
ПЛЕТНЬОВА АЛІНА ЄВГЕНІВНА ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ У МИТНІЙ СПРАВІ	97
ПОВЗИК ЄВГЕН ВІКТОРОВИЧ ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ УГОДИ ПРО ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ	98
ПРОНЕВИЧ ОЛЕКСІЙ СТАНІСЛАВОВИЧ РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНО-ПРЕВЕНТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР	102
ПУДАНС КРІСТІНА ЮРІСІВНА ПРОЦЕСУАЛЬНІ ЗАСОБИ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ ВІДПОВІДАЧА У АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	103
РЯБОВОЛ ЛІЛІЯ ТАРАСІВНА ОСВІТНІЙ ОМБУДСМЕН ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОНАХОДИМОГО МЕХАНІЗМУ В УКРАЇНІ.	106
САЙЧУК ОКСАНА КОСТЯНТИНІВНА РОЛЬ ВЗАЄМОДІЇ ДВОХ КАНАЛІВ ОТРИМАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ: ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННІ СЕРВІСИ ТА ФІЗИЧНІ УСТАНОВИ.....	109